

2025/2277

13.11.2025

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2025/2277

z dnia 12 listopada 2025 r.

dotycząca sprostowania decyzji wykonawczej (UE) 2025/477 w sprawie stosowania art. 34 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE do udzielania zamówień na działalność związaną z wytwarzaniem i sprzedażą hurtową energii elektrycznej w Belgii, z wyjątkiem energii elektrycznej wytwarzanej w elektrowniach jądrowych Doel 4 i Tihange 3

(notyfikowana jako dokument C(2025) 7575)

(Jedynie teksty w języku francuskim i niderlandzkim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającą dyrektywę 2004/17/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 35 ust. 3,

po skonsultowaniu się z Komitetem Doradczym ds. Zamówień Publicznych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 24 lipca 2024 r. Królestwo Belgii zwróciło się do Komisji o ustalenie, na podstawie art. 35 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE („wniosek”), że dyrektywa ta nie ma zastosowania do działalności przedsiębiorstw Luminus, Norther oraz Ørsted („wnioskodawcy”) w odniesieniu do wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej w Belgii. Wniosek nie obejmował wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej z elektrowni jądrowych Doel 4 i Tihange 3.
- (2) W odpowiedzi na przedmiotowy wniosek w dniu 6 marca 2025 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą (UE) 2025/477 ⁽²⁾ („decyzja”).
- (3) Jak zauważono w motywie 13 decyzji, Komisja uwzględniła do celów oceny, czy dane rodzaje działalności podlegają bezpośredniej konkurencji na odpowiednich rynkach, udział w tych rynkach głównych przedsiębiorstw działających na rynku wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej w Belgii, a także istnienie i zakres wsparcia dla wytwarzania i sprzedaży hurtowej odnawialnej energii elektrycznej w Belgii za pośrednictwem programów publicznych.
- (4) W decyzji Komisja wyjaśniła, że nie przeanalizowała programu subsydiowania elektrowni jądrowych Doel 4 i Tihange 3 przedłużonego na okres po 2025 r. (motyw 22 i przypis 12 decyzji). Jeśli chodzi o pozostałe programy subsydiowania, w motywie 35 decyzji Komisja stwierdziła, że wytwarzanie i sprzedaż hurtowa energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych otrzymujących stałe i prawnie określone premie stanowią odrębny rynek. Komisja doszła do tego wniosku na podstawie decyzji przytoczonych w motywie 20 decyzji. Motywy 28 i 40 decyzji odsyłają jednak do motywu 18 zamiast do wspomnianego motywu. Należy zatem odpowiednio sprostować decyzję wykonawczą (UE) 2025/477 w odniesieniu do tego błędu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj>.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2025/477 z dnia 6 marca 2025 r. w sprawie stosowania art. 34 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE do udzielania zamówień na działalność związaną z wytwarzaniem i sprzedażą hurtową energii elektrycznej w Belgii, z wyjątkiem energii elektrycznej wytwarzanej w elektrowniach jądrowych Doel 4 i Tihange 3 (Dz.U. L, 2025/477, 13.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/477/oj).

- (5) W części decyzji dotyczącej analizy rynku w pkt 3.2.3.2 przeanalizowano takie czynniki jak udziały w rynku i poziomy koncentracji; w pkt 3.2.3.3 przeanalizowano presję konkurencyjną wywieraną przez import energii elektrycznej, a w pkt 3.2.3.4 opisano przedsiębiorstwa prowadzące działalność na ogólnym rynku wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej w Belgii, w tym podmioty zamawiające. W motywach 57–64 decyzji przedstawiono w szczególności przeprowadzoną przez Komisję analizę tego, czy podmioty zamawiające mogły wywierać dominujący wpływ na grupę Engie.
- (6) Grupa Engie nie została uwzględniona we wniosku. Królestwo Belgii stwierdziło, że grupa Engie nie działa na europejskich platformach zamówień publicznych, ponieważ jego zdaniem nie podlega ona dyrektywie 2014/25/UE (motyw 57 decyzji). W świetle informacji dostępnych w momencie wydania decyzji Komisja uznała jednak, że zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 2014/25/UE grupę Engie należy uznać za podmiot zamawiający (motyw 64 decyzji).
- (7) Po przyjęciu decyzji grupa Engie przekazała Komisji nowe informacje na temat swoich akcjonariuszy i ich praw głosu. Z informacji tych wynika, że wbrew temu, co wskazano w motywie 60 decyzji, francuskie instytucje zamawiające – akcjonariusze grupy Engie – nie posiadały co najmniej 50 % głosów faktycznie oddanych przez akcjonariuszy na walnych zgromadzeniach akcjonariuszy grupy Engie we wszystkich pięciu latach w okresie od roku 2020 do roku 2024. W rzeczywistości w latach 2022 i 2023 wspomniane instytucje zamawiające posiadały nieco mniej niż połowę faktycznie oddanych głosów, przy czym odsetek głosów posiadanych przez państwo francuskie i Caisse des Dépôts et Consignations wynosił średnio 49,92 % w 2022 r. i 48,55 % w 2023 r. Fakt, że francuskie instytucje zamawiające nie posiadały większości głosów oddanych na wszystkich walnych zgromadzeniach we wszystkich pięciu latach w okresie 2020–2024 (a jedynie w latach 2020, 2021 i 2024) podaje w wątpliwość twierdzenie, że wywierały dominujący wpływ na grupę Engie.
- (8) Komisja powinna również wziąć pod uwagę fakt, że możliwość przekształcenia przez państwo francuskie zwykłych akcji grupy Engie w złotą akcję ogranicza się do przyznania państwu francuskiemu prawa do sprzeciwu wobec sprzedaży aktywów strategicznych osobie trzeciej. Wynika z tego, że twierdzenie Komisji zawarte w motywie 61 decyzji, zgodnie z którym taka złota akcja dałaby państwu francuskiemu prawo do uzależnienia wejścia nowych akcjonariuszy do kapitału spółki powyżej określonego progu od zgody ministra gospodarki, jest błędne.
- (9) Biorąc pod uwagę nowe informacje przedstawione przez grupę Engie oraz wobec braku jakichkolwiek dalszych dowodów dotyczących ewentualnego dominującego wpływu wywieranego przez instytucje zamawiające na grupę Engie pod względem prawnym lub faktycznym, Komisja nie ma już na tym etapie wystarczających przesłanek, aby twierdzić, że instytucje zamawiające mogą wywierać dominujący wpływ na grupę Engie i że w związku z tym grupę Engie należy uznać za podmiot zamawiający w rozumieniu dyrektywy 2014/25/UE. Należy zatem odpowiednio sprostować decyzję wykonawczą (UE) 2025/477.
- (10) Fakt, że Komisja nie może już twierdzić, że grupa Engie jest podmiotem zamawiającym, ma wpływ na analizę warunków bezpośredniego podlegania konkurencji na ogólnym rynku wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej w Belgii. Podmioty zamawiające, w tym Luminus, miały w tym rynku łączne udziały wynoszące 20–30 % w zakresie zdolności wytwórczych i 15–20 % w zakresie wytwarzania w latach 2019–2023 (motyw 56 decyzji). Oczekuje się, że te udziały w rynku utrzymają się na stałym poziomie w nadchodzących latach. Samo przedsiębiorstwo Luminus posiadało 14,1 % udziałów w rynku w 2023 r. (motyw 42 decyzji). Jest to znacznie poniżej progów uznawanych w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i w praktyce Komisji w dziedzinie konkurencji za przesłanki potencjalnie świadczące o występowaniu znaczącej pozycji rynkowej. Jeżeli chodzi o pozostałe podmioty zamawiające, Norther prowadzi obecnie tylko jedną farmę wiatrową, a przedsiębiorstwo Ørsted nie jest jeszcze obecne na belgijskim rynku wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej. Oba przedsiębiorstwa, wraz z Luminus, konkurują z innymi producentami (tj. Engie, RWE, Eneco i Total Energy), którzy nie są uznawani za podmioty zamawiające i którzy łącznie odpowiadali za ponad 62 % rynku wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej w Belgii w 2023 r. (motyw 42 decyzji).

- (11) W związku z tym, w świetle przedstawionych Komisji nowych okoliczności dotyczących grupy Engie, które istniały w momencie przyjęcia decyzji, Komisja nie może już uznawać, że działalność przedsiębiorstwa Luminus na rynku wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej w Belgii nie podlega bezpośrednio konkurencji. Należy zatem odpowiednio sprostować decyzję wykonawczą (UE) 2025/477 w odniesieniu do dokonanej przez Komisję oceny warunków bezpośredniego podlegania konkurencji na ogólnym rynku wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej w Belgii, a także jej konkluzji w tym zakresie.
- (12) Biorąc pod uwagę fakt, że nowe okoliczności dotyczące grupy Engie istniały w momencie przyjmowania decyzji wykonawczej (UE) 2025/477, a także wpływ niezbędnych korekt na zainteresowane przedsiębiorstwa, niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie od dnia 6 marca 2025 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej (UE) 2025/477 wprowadza się następujące sprostowania:

- 1) motyw 28 otrzymuje brzmienie:

„(28) Wnioskodawcy twierdzą, że te morskie farmy wiatrowe należy uznać za należące do ogólnego rynku wytwarzania i sprzedaży hurtowej, jako że otrzymane subsydia pokrywają jedynie dodatkowe koszty netto projektów. W decyzjach, o których mowa w motywie 20, Komisja wielokrotnie przyjmowała stanowisko, że instalacje otrzymujące stałe subsydia nie stanowią części ogólnego rynku wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej. Zdaniem Komisji takie subsydia chronią beneficjentów przed konkurencją, zapewniając gwarantowane poziomy dochodów. Komisja nie widzi powodu, aby odejść od tego podejścia.”;

- 2) motyw 40 otrzymuje brzmienie:

„(40) Zgodnie ze swoimi wcześniejszymi decyzjami, o których mowa w motywie 20, Komisja stwierdza w przedmiotowej sprawie, że stałe i prawnie określone subsydia na wytwarzanie odnawialnej energii elektrycznej nie gwarantują, że zakłady korzystające z takich subsydiów bezpośrednio podlegają konkurencji.”;

- 3) motywy 57–70 otrzymują brzmienie:

„(57) Grupa Engie jest od dawna obecna na belgijskim rynku wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej i pozostaje liderem rynku. Nie działa ona na platformach zamówień publicznych, ponieważ zdaniem wnioskodawców nie podlega dyrektywie ⁽²²⁾. Grupa Engie wywiera silną presję konkurencyjną na podmioty zamawiające w Belgii.

(58) Przedsiębiorstwo Luminus jest drugim co do wielkości uczestnikiem rynku: ma zdywersyfikowaną paletę wytwarzania obejmującą produkcję z elektrowni jądrowych znajdujących się w Belgii ⁽²³⁾, co zapewnia temu przedsiębiorstwu dostęp do stabilnego i (dzięki niskim kosztom krańcowym) konkurencyjnego, elastycznego źródła wytwarzania energii przy obciążeniu podstawowym. Luminus eksploatuje również w Belgii elektrownie wodne i gazowe, które zapewniają elastyczne wytwarzanie energii elektrycznej przy obciążeniu szczytowym. Udział przedsiębiorstwa Luminus w rynku pozostaje stosunkowo niski. W 2019 r. jego udział rynkowy wynosił 13,7 %, a w 2023 r. – 14,1 % ⁽²⁴⁾. Na podstawie prognoz wnioskodawców oczekuje się, że przedsiębiorstwo Luminus pozostanie drugim co do wielkości uczestnikiem rynku co najmniej do roku 2034 ⁽²⁵⁾. Oprócz grupy Engie przedsiębiorstwo Luminus konkuruje z innymi producentami (tj. RWE, Eneco i Total Energy), którzy nie są uznawani za podmioty zamawiające i którzy łącznie odpowiadali za ponad 62 % rynku wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej w Belgii w 2023 r. Wynika z tego, że działalność przedsiębiorstwa Luminus podlega bezpośrednio konkurencji na rynku wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej w Belgii.

(59) Ponadto indeks HHI, o którym mowa w motywie 46, wskazuje w odniesieniu do udziałów w rynku, że konkurencji potrzebują dużo czasu, aby rzucić wyzwanie uczestnikom rynku o ugruntowanej pozycji. Oczekuje się jednak, że koncentracja rynku jeszcze się zmniejszy ze względu na planowane zamknięcie reaktorów jądrowych w Belgii.

- (60) Jeżeli chodzi o pozostałe podmioty zamawiające, przedsiębiorstwo Norther prowadzi obecnie tylko jedną farmę wiatrową. Wytwarzanie energii elektrycznej z wiatru nie jest elastyczne i zależy od warunków pogodowych. Przedsiębiorstwo Ørsted nie jest jeszcze obecne na belgijskim rynku wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej. Oczekuje się, że nawet w ciągu najbliższych dziesięciu lat te dwa przedsiębiorstwa nie staną się istotnymi uczestnikami rynku w Belgii ⁽²⁶⁾. Oba przedsiębiorstwa muszą stawić czoła konkurencji ze strony istotnych uczestników rynku. Wynika z tego, że działalność przedsiębiorstwa Norther i innych spółek zależnych przedsiębiorstw Nethys i Ørsted podlega bezpośrednio konkurencji na rynku wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej w Belgii.

⁽²²⁾ Pkt 164 wniosku.

⁽²³⁾ Luminus korzysta również z praw ciągnięcia w odniesieniu do niektórych francuskich elektrowni jądrowych. Akcjonariusz przedsiębiorstwa Luminus posiadający pakiet kontrolny (EDF) eksploatuje flotę 56 reaktorów jądrowych we Francji. Energię elektryczną wytworzoną w elektrowniach jądrowych we Francji można importować do Belgii przez połączenia międzysystemowe między tymi dwoma państwami.

⁽²⁴⁾ Zob. tabela 8 w załączniku II do wniosku.

⁽²⁵⁾ *Ibid.*

⁽²⁶⁾ *Ibid.*”;

- 4) motywy 71–76 otrzymują brzmienie:

„4. WNIOSKI

- (61) Ponieważ warunki wyłączenia określone w art. 34 dyrektywy 2014/25/UE nie zostały spełnione, dyrektywa 2014/25/UE nadal powinna mieć zastosowanie do zamówień mających na celu umożliwienie wytwarzania odnawialnej energii elektrycznej otrzymującego stałe i prawnie określone premie w Belgii.
- (62) W świetle czynników przeanalizowanych w motywach 40–60 należy uznać, że warunek bezpośredniego podlegania konkurencji określony w art. 34 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE został spełniony w Belgii w odniesieniu do działalności związanej z ogólnym rynkiem wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej w Belgii.
- (63) W związku z tym dyrektywa 2014/25/UE nie powinna mieć zastosowania do przypadków, w których podmioty zamawiające udzielają zamówień mających na celu umożliwienie prowadzenia takiej działalności oraz w odniesieniu do organizowania konkursów, o których mowa w art. 2 pkt 17 dyrektywy 2014/25/UE, na prowadzenie takiej działalności w tym obszarze geograficznym.
- (64) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania reguł konkurencji i przepisów w innych obszarach prawa Unii. W szczególności kryteria i metodyka wykorzystane do celów oceny bezpośredniego podlegania konkurencji zgodnie z art. 34 dyrektywy 2014/25/UE nie zawsze są identyczne z tymi stosowanymi do celów oceny dokonywanej na podstawie art. 101 lub art. 102 Traktatu lub na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁷⁾, co potwierdził Sąd Unii Europejskiej ⁽²⁸⁾.

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj>).

⁽²⁸⁾ Wyrok Sądu z dnia 27 kwietnia 2016 r., Österreichische Post AG/Komisja, T-463/14, ECLI:EU:T:2016:243, pkt 28. Zob. również motyw 44 dyrektywy 2014/25/UE.”;

- 5) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Bez uszczerbku dla art. 1 dyrektywa 2014/25/UE nie ma zastosowania do udzielania zamówień mających na celu umożliwienie prowadzenia działalności w zakresie wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej w Belgii, z wyjątkiem działalności w zakresie wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej z elektrowni Doel 4 i Tihange 3, która nie jest objęta zakresem niniejszej decyzji.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 6 marca 2025 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2025 r.

*W imieniu Komisji,
Stéphane SÉJOURNÉ
Wiceprzewodniczący wykonawczy*